

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512207882
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512207882.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., IČO: XX XXX XXX, Š. XX, C., proti žalovanej: Z. R., nar. X.X.XXXX, bytom E. E., C. XX, za účasti vedľajšieho účastníka: OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: XX XXX XXX, K. XX, E.Š., o zaplatenie 1 067,78 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 17C/270/2012-89 z 1.10.2013

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že náhradu vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva.
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) konanie sa v rozsahu sumy 340,99 € zastavil. V ďalšom výroku súd vrátil žalobcovi súdny poplatok 13,37 € cestou príslušného daňového úradu a rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 403,90 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania:

- zo sumy 192,39 € od 26.8.2009 do zaplatenia
- zo sumy 114,86 € od 28.7.2009 do zaplatenia
- zo sumy 94,99 € od 28.8.2009 do zaplatenia
- zo sumy 1,66 € od 28.9.2009 do zaplatenia.

Súd povolil žalovanej splácať pohľadávku žalobcu v 50 € mesačných splátkach, splatných najneskôr do 15 dňa v mesiaci, počnúc mesiacom október 2013 a to na účet žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXXXXX, v poradí započítania splátok: 1. istina, 2. úrok z omeškania, až do úplného zaplatenia. Nezaplatením čo i len jedinej splátky riadne a včas sa stáva zročným celý dlh. V prevyšujúcom rozsahu sa žaloba zamietol. Rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania, a že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania titulom právneho zastúpenia v sume 152,55 € na účet jeho právneho zástupcu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Ak teda advokát (právny zástupca) vykonáva úkony v mene a v prospech inej, ale vlastnej spoločnosti za účelom dosiahnutia plného úspechu v konaní, očakávajúc okrem hlavného plnenia tiež trovy konania, priznanie náhrady za vykonané úkony by sa priechli princípu hospodárnosti, účelnosti i nevyhnutnosti z pohľadu nielen zákona o advokácii ale aj Obč. súdneho poriadku a podľa názoru súdu aj dobrým mravom. A preto, aj keď bol žalobca takmer plne úspešný, požadovanie trov za zastupovanie vlastnej firmy (teda seba samého) súd považuje za parazitujúce a krajne neetické. Žalobcovi trovy právneho zastúpenia z vyššie popísaných dôvodov a úvah nepriznal súd nepriznal.

Naopak, vedľajší účastník pri obrane žalovanej ohľadom zmluvnej pokuty (663,88 €) splnil svoje poslanie.

Žalovanej, ktorá bola v rozsahu zmluvnej pokuty ako oddeliteľného plnenia konaní plne úspešná, by podľa § 142 ods. 1 OSP prináležala náhrada trov konania (ak by jej vznikli), pričom tento osud zdieľa aj vedľajší účastník. Ten bol zastúpený právnym zástupcom a preto mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia a pozostávajú z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby a to za 1) prevzatie vecí a prípravu zastúpenia v sume 43,16 € (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 3 písm. b/ Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov, ďalej len „vyhláška“), z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za uvedený úkon právnej služby v sume 7,63 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a 2) vyjadrenie k žalobe v sume 43,16 € + režijná náhrada za uvedený úkon právnej služby v sume 7,63 € a, spolu: 101,58 €. Žalobca je povinný zaplatiť uvedené trovy konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v súdom stanovenej lehote.

Výrok o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka včas napadol odvolaním žalobca a žiadal zmeniť napadnutý rozsudok vo výroku podľa § 220 O.s.p. alebo nepriznať náhradu vedľajšiemu účastníkovi (ďalej len VÚ), naopak nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania má tento VÚ do 3 dní od právoplatnosti.

V odvolaní namietal, že prínos vstupu VÚ aj podľa uznesenia KS v Bratislave sp.zn. 5Co/375/2013, keď všetky úkony VÚ po obsahovej aj formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru, je paušálny, aj iné súdy tak rozhodujú, súd na ochranu spotrebiteľa má prihliadať z úradnej povinnosti a nie je potrebné ešte právne zast. VÚ. Podstatnou podmienkou vstupu VÚ podľa § 93 ods.1, 2 O.s.p. je súhlas hlavného účastníka. Najvyšší súd sp. zn. 3 Cdo/188/2012 v uznesení konštatoval, že nemožno z tohto ustanovenia vyvodit', aby VÚ mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka. Totiž hlavný účastník musí mať vôľu trpieť takýto vstup a súd musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce VÚ podporovať, s jeho podporou súhlasil (uznesenie 3 Cdo/188/2012). Domnienka nie je uplatniteľná podľa § 101 ods.3 O.s.p. vo vzťahu k postaveniu subjektov a VÚ. O.i. ako subjekt zriadený za účelom pomoci a odborného zastúpenia spotrebiteľa v súdnom konaní je spôsobilý na zastupovanie spotrebiteľa a si neúčelne uplatnil trovy.

Vo vyjadrení k odvolaniu navrhol VÚ potvrdiť uznesenie ako vecne správne, žiadal priznať trovy odvolacieho konania 46,47 €, vo vyjadrení uviedol, že nie je možné nepriznávať trovy konania (porovnaj uznesenie KS v Prešove sp.zn. 6Co/91/2011 str.7), lebo žalobca vedome a sústavne skúša voči spotrebiteľom uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky, čo už viackrát podľa databázy vyhlásených neprijateľných zmluvných podmienok upozorňoval, rôzne súdy inak rozhodujú, iný súd mu plnenie môže priznať, a preto to skúša žalobca, ak bude existovať reálna hrozba pre žalobcu, že bude znášať trovy konania a trovy právneho zastúpenia, bude ho automaticky odrádzať od súvislého uplatňovania neprijateľných zmluvných podmienok voči spotrebiteľom.

Na toto vyjadrenie reagoval ohľadne prijateľnosti dojednania zmluvnej pokuty žalobca a poukázal na rôzne rozhodnutia krajských súdov, najmä Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/91/2012, podľa ktorého výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie za účelom, ktorého bolo založené, a preto musí mať odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia, aby zastupoval spotrebiteľa a chránil ich práva a záujmy v konaní. VÚ a jeho odbornosť pri poskytovaní ochrany spotrebiteľa je nepopierateľné v zmysle ust. § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. Aj najvyšší súd rozhodnutie 3 Cdo/188/2012 poukázal na to, že musí mať súd vždy jasno, či účastník, ktorého chce VÚ podporovať, s jeho podporou súhlasí.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka zmenil podľa § 220 O. s. p., lebo je vecne správny vo veci samej, ale vo výroku o trovách konania je nesprávny.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ

- bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zást., avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu Slovenskej republiky), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známou odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalobca žiadne trovy si neuplatnil a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.